

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2014 roku do tutejszego Wydziału Sądu Rejonowego w Legionowie wpłynął pozew D. M. o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 20 lipca 2011 roku w sprawie III RC 336/10 utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 18 stycznia 2012 roku w sprawie IV Ca 1520/11 w wysokości 1 000 złotych miesięcznie na rzecz W. M. wygasł z dniem 1 stycznia 2015 roku, o obciążenie pozwanej kosztami procesu w sprawie, rozpatrzenie sprawy również pod nieobecność strony powodowej, a w przypadkach prawem przewidzianych wydanie wyroku zaocznego, a nadto o zabezpieczenie powództwa. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że od kilku lat jego sytuacja materialna stale się pogarsza. W wyniku podziału majątku była żona otrzymała dom położony w L., natomiast powód zakład w stanie upadku. Część zakładu zmuszony był sprzedać, a uzyskaną sumę przeznaczył na spłatę długów i niezbędny remont maszyn i zaadaptowanie zajmowanych pomieszczeń oraz zakup samochodu ciężarowego. W wyniku niezawinionej przez powoda kolizji samochód został zniszczony. Zakład został zamknięty ze względu na brak zamówień, a zajmowany przez zakład obiekt został przeznaczony do rozbioru ze względu na lokalizację w tym miejscu inwestycji muzealnych. Z uwagi na to gospodarz terenu (...) Ł. K. zaprzestał prowadzenia remontów bieżących obiektu zajmowanego przez zakład, co spowodowało między innymi stałe przerwy w dopływie energii elektrycznej, a nadto obiekt był zalewany przez wody deszczowe. Zakład od wielu lat przynosił straty i tak w poszczególnych latach: w 2009 roku - 17 304,74 złotych, w 2010 roku - 17 712,55 złotych, w 2011 roku -, w 2012 roku - 16 995,45 złotych, w 2013 roku - 4 367,57 złotych, w 2014 roku - 18 855,54 złotych. W związku z powyższym w dniu 31 października 2014 roku powód zamknął zakład i w dniu 6 listopada 2014 roku został wykreślony z rejestru prowadzonej działalności gospodarczej. Nie znalazł zatrudnienia i w dniu 29 listopada 2014 roku został zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Powód odwołał się od tej decyzji. D. M. podał, że obecnie nie ma stałego miejsca zameldowania i nieregularnie otrzymuje pomoc w naturze. Od 20 lat nie pracował w wyuczonym zawodzie archeologa i historyka architektury i nie ma szans na zatrudnienie w tych zawodach. Powód podał, że sytuacja materialna jego byłej żony jest bardzo dobra, bowiem uzyskuje wysokie dochody pracując w firmie w 50 % należącej do jej brata. Ma majątek w postaci luksusowo wykończonego i wyposażonego domu w bardzo dobrej okolicy L. oraz samochód. Zatrzymała bardzo drogą biżuterię należącą do matki powoda. Pozwana żyje na bardzo wysokim poziomie, a zatem nie ma uzasadnienia do alimentowania jej przez powoda. Zdaniem D. M., gdyby rozwód nie był orzeczony, sytuacja materialna obojga byłych małżonków byłaby bardzo niedobra.

Na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku D. M. zmienił powództwo i wniósł o obniżenie alimentów na rzecz byłej żony do kwoty 100 złotych miesięcznie. (k. 268)

W odpowiedzi na pozew pozwana W. M. wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że wskutek rozwodu i podziału majątku powód otrzymał prężnie działające przedsiębiorstwo pod nazwą: „(...) w W. oraz udział w wieczystym użytkowaniu nieruchomości położonej w miejscowości D., gmina Z.. Natomiast pozwana otrzymała mały, kompletnie zniszczony domek o powierzchni 67,3 m⁽²⁾ posadowiony na działce o powierzchni 400 m⁽²⁾. Aby zamieszkać w tym domu przeprowadzić musiała generalny remont, na który wydatkowała wszystkie swoje oszczędności w kwocie 150 000 złotych. Obecnie dom ten wymaga remontu, a mianowicie naprawy dachu, który przecieka. W. M. ogrzewa dom drewnem paląc w kominku ze względu na oszczędności. Nie posiada żadnych wartościowych przedmiotów za wyjątkiem nieruchomości, nie jest właścicielką samochodu i nie dysponuje żadną drogą biżuterią. Jedyнным źródłem dochodu pozwanej jest emerytura w wysokości 930 złotych netto miesięcznie. Umowa o pracę została z nią rozwiązana w dniu 31 marca 2014 roku. W. M. ma duże problemy ze zdrowiem, cierpi z powodu chorego kręgosłupa oraz problemy z poruszaniem się, co wymusza na niej chodzenie w specjalnym obuwiu. Oczekuje na operację narządów kobiecych, jest diagnozowana pod kątem utraty przytomności. Wszystkie te dolegliwości wymagają częstych wizyt u lekarzy i związanych z tym kosztów, które pozwana szacuje na kwotę 700 złotych miesięcznie. Korzysta z pomocy rodziny. Powód zaprzestał płacenia alimentów od miesiąca marca 2015 roku, w konsekwencji pozwana skierowała wniosek egzekucyjny w zakresie ich egzekucji. Ponadto podała, że powód w miesiącu maju 2010 roku sprzedał wyposażenie (...) za kwotę blisko 1 000 000 złotych. Obecnie powód

jest właścicielem kilkunastu maszyn krośniarskich oraz akcesoriów. Powód kompletuje kolejną manufakturę, której wartość jest zbliżona do około 1 000 000 złotych. Wskazała ponadto, że powód ukończył archeologię na Uniwersytecie (...), a następnie studia podyplomowe i obecnie realizuje doktorat na Uniwersytecie (...). Posiada stopień kapitana morskiego i wielokrotnie charterował duże jednostki pływające, żeglował samodzielnie na wakacje. Posiada wymagane kwalifikacje do prowadzenia kursów na stopnie żeglarskie. Powód jest osobą zdrową i zdaniem pozwanej ukrywa majątek i dochody. Zamieszkuje wraz z konkubiną w miejscowości Z. na M., gdzie urządził pensjonat o powierzchni 200 m⁽²⁾ położony na działce o powierzchni 6 ha. Powód jest osobą przedsiębiorczą i zaradną życiowo. Natomiast sytuacja pozwanej od czasu orzekania o alimentach uległa pogorszeniu, ponieważ utraciła pracę i jej stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu. (odpowiedź na pozew k. 162 – 165)

W toku postępowania W. M. konsekwentnie wносиła o oddalenie powództwa, zarówno w kształcie pierwotnym, a następnie zmienionym na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku. (k. 207, k. 268, k. 272 – verte)

Na podstawie całości kształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. M. zawarł związek małżeński z pozwaną W. M. w dniu 14 kwietnia 1979 roku. Ich związek małżeński został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie, IV Wydziału Cywilnego z dnia 6 lutego 2009 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt IV C 1332/05 przez rozwód z winy powoda. Alimenty od powoda na rzecz pozwanej zostały zasądzone w kwocie 1 000 złotych wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 20 lipca 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10. Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, IV Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 18 stycznia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt IV Ca 1520/11 oddalono apelację D. M.. (dowód: k. 5 kopia wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 lutego 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt IV C 1332/05 oraz akta Sądu Rejonowego w Legionowie w sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10)

W czasie orzekania o alimentach przez Sąd Rejonowy w Legionowie W. M. miała 59 lat. Nie wyszła ponownie za mąż. Pracowała na ¼ etatu w (...) sp. z o. o. w J. na czas nieokreślony z wykazanim wynagrodzeniem w kwocie 1300 złotych brutto. W 2011 roku został zbudowany hotel na 11 pokoi i pozwana nadzorowała pracę obsługi, a w razie potrzeby pracowała w recepcji. Pracowała 4 godzinny codziennie lub co drugi dzień, co zależało od potrzeb pracodawcy. Udziałowcem tej spółki w ½ części był brat powódki G. B.. Powódka w 2008 roku osiągnęła dochód w kwocie 15 120,82 złotych. W. M. zajmowała budynek o powierzchni użytkowej około 70 m². Po sprzedaży wspólnego domu pozwana zajęła budynek o powierzchni 40 m², który był zdewastowany, a następnie według projektu bratowej W. B. powstał budynek, który zajmuje. Został podłączony gaz do budynku, zrobiono kanalizację, podłączono elektryczność, co wiązało się z wydatkiem w kwocie 10 000 złotych. W związku z niską temperaturą wewnątrz budynku W. M. zainstalowała w nim CO. Na ten cel wydatkowała kwotę 20000 złotych, przy czym 2 000 złotych to jej wkład własny, zaś pozostałą kwotę przekazała jej brat. W tym czasie budynek wymagał remontu zewnętrznego np. ocieplenia, na które nie było stać pozwanej. Pozwana ponosiła koszty związane z mieszkaniem w postaci wywozu nieczystości stałych – 25 złotych, podatek od nieruchomości – 136 złotych rocznie, woda - około 40 złotych miesięcznie, zużycie gazu – 1 098,96 złotych za okres trzech miesięcy, zużycie energii elektrycznej – około 125 złotych miesięcznie, opłaty za telefon – 60 złotych miesięcznie, koszty dostosowania instalacji w celu podłączenia pieca gazowego – 3252,80 złotych. W. M. w tym czasie miała problemy z kręgosłupem, za płatną rehabilitację płaciła 100 złotych miesięcznie. Pozwana dojeżdżała do pracy samochodem służbowym, jednak niekiedy dokładała się do opłat za benzynę w kwocie 100 złotych. Z powodu braku pieniędzy od kilku lat nie była u okulisty i dentysty. Nie ma w domu telewizora. Była wspierana finansowo przez brata.

Powód D. M. w tym czasie miał 57 lat, po rozwodzie z pozwaną nie ożenił się ponownie, jednak pozostawał w nieformalnym związku i zamieszkiwał z partnerką. Prowadził (...), to jest tę część, której nie sprzedał (...) Historycznemu m. st. W.. Według powoda (...) nie było zainteresowane zakupem całej (...), a poza tym nie miała środków. Powód zatrudniał dwóch pracowników na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem 1 400 złotych. Byli to pracownicy fizyczni, zaś księgowość była zlecana firmie zewnętrznej. Powód za 2009 roku wykazał stratę w

kwocie 17 304,74 złotych, za rok 2010 – wykazał stratę w kwocie 17 712,55 złotych. (...) została sprzedana przez powoda w 2010 roku za łączną kwotę około 1 800 000 złotych. Z kwoty tej powód przeznaczył na spłatę długów kwotę 500 000 złotych, reszta została przeznaczona na zakup samochodu ciężarowego na potrzeby (...). Na zakup maszyn do (...) przeznaczył kwotę 40 000 złotych, aby maszyny te mogły pracować zamierzał zakupić program dla maszyn zabytkowych za kwotę 200 000 złotych. Konieczne było zaadoptowanie pomieszczenia do produkcji. Powód dysponował przedmiotami zgromadzonymi w (...), które zostały wpisane do księgi rejestru zabytków ruchomych województwa (...). Podjął leczenie stomatologiczne, którego koszt został oszacowany na kwotę 76 000 złotych. Resztę uzyskanej kwoty, jak podał, przeznaczył na życie codzienne i wsparcie syna. Syn stron M. M. miał wówczas 24 lata, studiował prywatnie na kierunku dziennikarstwa i powód ponosił koszty tej nauki. Powód zapłacił zaległe czesne w kwocie 5 600 złotych i aktualne w kwocie 6 000 złotych. W związku z dolegliwościami gastrycznym syn przyjmował leki, leczył się i koszty z tym związane pokrywał powód. D. M. pokrywał koszt wynajmu mieszkania syna w kwocie 1 300 złotych miesięcznie. M. M. pracował na umowę zlecenia z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 1 700 złotych. Powód zamierzał przeznaczyć kwotę 500 000 złotych na zakup mieszkania i opłacenie synowi studiów.

Aktualnie powód D. M. ma 61 lat. Pozostaje w nieformalnym związku ze Z. P.. Powód podał, że jego partnerka prowadzi działalność gospodarczą, jednak nie wie, jakie z tego tytułu osiąga dochody. Zamieszkuje w jej mieszkaniu w W. lub domu wiejskim, położonym w miejscowości Z. w powiecie (...). D. M. oświadczył, że w domu tym nie ma pensjonatu i jego partnerka nie prowadzi w nim żadnej działalności gospodarczej. Powód w dniu 31 października 2014 roku zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej, a w dniu 6 listopada 2014 jego działalność gospodarcza pod nazwą D. M. (...) została wykreślona z rejestru. (dowód: wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej k. 17, k. 161). W dniu 28 listopada 2014 roku powód został uznany za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku. (dowód: kopia decyzji Prezydenta m. st. W. z dnia 28 listopada 2014 roku k. 6) Powód odwołał się od tej decyzji i od dnia 12 lutego 2015 roku otrzymał zasiłek w wysokości 120 %, który będzie otrzymywał do dnia 11 lutego 2016 roku. (dowód: zaświadczenia k. 159, k. 160) W okresie od 12 lutego 2015 roku do dnia 31 maja 2015 roku D. M. otrzymał z tytułu zasiłku dla bezrobotnych kwotę 3 455 złotych brutto, netto kwotę 2 982,91 złotych. (dowód: zaświadczenie k. 159) W dniu 11 grudnia 2014 roku D. M. jako Prezes Zarządu w (...) zawarł z (...) Ł. K. w W. umowę numer (...) tj. projekt polegający na podtrzymaniu i popularyzacji dawnych technik i technologii tkackich, w tym w zakresie pasów kontuszowych w nawiązaniu do tradycji Królewskiej (...) króla S. P.. (dowód: pismo z (...) Ł. K. w W. k. 66 akt komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie L. C. o sygnaturze Kmp 10/15) Z wykazu wpłat dokonywanych na konto D. M. sporządzonego przez Komornika Sądowego L. C. wynika, że w dniu 4 marca 2015 roku na jego konto wpłynęła kwota 0,50 złotych oraz kwota 3 298,29 złotych. W dniu 2 kwietnia 2015 roku wpłynęła kwota 430,77 złotych, zaś w dniu 3 lipca 2015 roku kwota 1 000 złotych. (dowód: pismo przewodnie k. 225) D. M. po sprzedaży części maszyn z (...) za kwotę około 1 800 000 złotych zakupił inne maszyny, które odrestaurował. Nie sprzedał tych maszyn, znajdując się one na terenie (...) Ł. K. w W.. Są to, jak podał, maszyny unikatowe. Z uzyskanej kwoty, jak podał w toku postępowania toczącego się w tutejszym Sądzie pod sygnaturą akt III RC 336/10, miał zakupić mieszkanie w W., jednak tego nie uczynił. Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Legionowie w sprawie podział majątku w dniu 19 listopada 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt I Ns 775/07 D. M. otrzymał na wyłączną własność 1/2 część w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w miejscowości D., gmina Z., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...) o wartości 70 000 złotych oraz przedsiębiorstwo działające pod (...) w W. przy ulicy (...) o wartości 200 000 złotych. (dowód: protokół z akt tutejszego Sądu, o sygnaturze I Ns 775/07 k. 173 – 174) W toku postępowania w dniu 16 kwietnia 2015 roku powód zawarł ze współwłaścicielami owej opisaną powyżej nieruchomości umowę zniesienia współwłasności, mocą której współwłaściciele C. M. i jego żona U. M. – brat i bratowa powoda – otrzymali na zasadach wspólności majątkowej własność nieruchomości stanowiącej zabudowana działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) o obszarze 0,0844 ha. Stawiający zgodnie określili wartość nieruchomości na kwotę 120 000 złotych, a nadto, że całość nakładów na przedmiotową nieruchomość oraz wszelkie koszty jej eksploatacji, podatki, opłatę z tytułu użytkowania wieczystego ponieśli C. i T. małżonkowie (...), a zatem umowę zawarto ze spłatą na rzecz D. M. w kwocie 10 000 złotych. Przy czym strony postanowiły, że zapłata na rzecz D. M. dokonana zostanie w czterech równych ratach w kwotach po 2 500 złotych, płatnych do dnia 31 grudnia 2015 roku, do dnia 31 grudnia 2016 roku, do dnia 31 grudnia 2017 roku oraz ostatnia płatna w terminie do dnia 31 grudnia

2018 roku. (dowód: kopia aktu notarialnego zawierającego umowę zniesienia współwłasności z dnia 16 kwietnia 2015 roku sporządzonego w Kancelarii Notarialnej Notariusza D. W. w W. za numerem Rep. A 2240/2015 k. 278 – 281) Mocą umowy sprzedaży zawartej w dniu 23 sierpnia 2010 roku powód nabył nieruchomość położoną w S. gmina R. o powierzchni 0,3900 ha stanowiącej grunty rolne, dla której prowadzona jest księga wieczysta numer (...). (dowód: odpis zwykły księgi wieczystej k. 276) D. M. posiada wyższe wykształcenie, ukończył archeologię na Uniwersytecie (...), następnie podyplomowe studia z historii architektury. Podjął studia doktoranckie, których nie ukończył. Utrzymuje się, jak podał, z zasiłku dla bezrobotnych oraz wsparcia rodziny. Jest osobą zdrową. Posiada patent sportowy kapitana jachtowego. W trakcie trwania małżeństwa z pozwaną, powód nie chciał, żeby żona pracowała, chciał, aby zajmowała się dziećmi. Nie wspomaga pozwanej finansowo. D. M. oświadczył, że nie posiada samochodu, samochody, którymi jeździ, pożyczka. Samochód zakupiony na potrzeby prowadzonej firmy w dniu 15 lipca 2014 roku został rozbity. (dowód: informacja ze zdarzenia drogowego k 13, protokół szkody w pojeździe k. 15 – 16) D. M. w 2011 roku osiągnął przychód w kwocie 61 764,13 złotych, poniósł koszty uzyskania przychodów w kwocie 60 646,76 złotych i osiągnął dochód w kwocie 1 117,37 złotych. W 2012 roku powód osiągnął przychód w kwocie 157 399, 01 złotych, poniósł koszty uzyskania przychodu w kwocie 174 394,45 złotych i stratę w kwocie 16 995,44 złotych. Następnie w 2013 roku osiągnął przychód w kwocie 124 445, 24 złotych, poniósł koszty uzyskania przychodu w kwocie 128 812,88 złotych i poniósł stratę w kwocie 4 367.64 złotych, w roku 2014 osiągnął przychód w kwocie 61 042, 94 złotych, poniósł koszty uzyskania dochodu w kwocie 79 898, 48 złotych i wykazał stratę w kwocie 18 855,54 złotych. (dowód: kopie Pit k. 80 – 83, k. 15 – 30, kopia dokumentacji finansowej k. 31 – 42) Powód oświadczył, iż poszukuje pracy, jednak bezskutecznie. Był właścicielem łódki typu (...), którą sprzedała pozwana. Ponadto sprzedał samochody marki (...), za które otrzymał kwotę 5 000 złotych, którą podzielił się z pozwaną. Powód nie wspomaga finansowo syna stron, który się usamodzielniał. (dowód: przesłuchanie powoda k. 270 – 271 – verte, przesłuchanie pozwanej W. M. k. 271 – verte – 272 – verte, zeznania świadka G. B. k 268 – verte – 269, zeznania świadka M. P. k. 269 – verte 270)

Obecnie pozwana W. M. ma 64 lata. Po rozwiązaniu małżeństwa stron, nie wstąpiła w ponowny związek małżeński. Zamieszkuje sama w domu o powierzchni około 70 m² posadowionym na działce o powierzchni 400 m². Dom ten położony jest w L.. Sama, z własnych środków oraz dzięki pomocy rodziny, przeprowadziła jego remont, jednak obecnie przecieka dach tego domu, powinien być docieplony i konieczny jest następny jego remont. Nie jest właścicielem innej nieruchomości ani samochodu. W. M. podała, że sprzedała łódkę (...) za 500 złotych. W dniu 31 marca 2014 roku została jej wypowiedziana umowa o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 30 czerwca 2014 roku. Pracowała w firmie, w której jej brat posiadał 50 % udziałów. Pracowała u brata od 2007 roku. (dowód: kopia rozwiązania umowy o pracę k. 184). W. M. w 2012 roku osiągnęła przychód w kwocie 24 869,35 złotych, zaś dochód w kwocie 23 200,63 złotych, w 2013 roku osiągnęła przychód w kwocie 30 715 złotych, zaś dochód w kwocie 29 046, 28 złotych. Natomiast w 2014 roku osiągnęła przychód w kwocie 20 564,76 złotych, a dochód w kwocie 19 730, 40 złotych. (dowód: kopie Pit k. 168 – 183) W trakcie trwania małżeństwa od 1980 roku pozwana nie pracowała zawodowo, zajmowała się opieką nad dziećmi, co było zgodne z wolą powoda. Dopiero w 2000 roku rozpoczęła pracę jako sekretarka w szkole języków obcych prowadzonej przez jej siostrę. Pracowała tam do 2005 roku. Aktualnie utrzymuje się z renty w kwocie 980 złotych miesięcznie oraz alimentów. Od kilku miesięcy powód nie uiszcza na jej rzecz alimentów. Wspomagają ją finansowo oraz rzeczowo siostra i brat oraz wspólne dzieci stron. Rodzeństwo przekazuje jej pieniądze, a siostra czasami zakupuje jej żywność czy też lekarstwa. Córka stron przekazała na jej rzecz kwotę 10 000 złotych na wymianę okien w domu. Pozwana ponosi stałe wydatki to jest około 600-700 złotych miesięcznie z tytułu opłaty za dom i jego ogrzewanie kominkowe i gazowe, w tej kwocie mieszczą się opłaty za wodę paliwo gazowe, energię elektryczną oraz wywóz nieczystości. Dodatkowo w okresie zimowym zakupuje drewno na opał za kwotę od 2500 do 3 000 złotych. Na żywność niezbędna jest jej kwota 500 złotych miesięcznie. Stan zdrowia W. M. znacznie się pogorszył. Ma podwyższony cholesterol i z tego powodu przyjmuje lekarstwo, na zakup którego miesięcznie wydaje kwotę 200 złotych. Cierpi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i stawów biodrowych, jest w trakcie diagnozy i przyjmuje także z tego powodu leki. Oczekuje na zabieg ginekologiczny. Jest diagnozowana w kierunku refluksu żołądkowego, utraty przytomności oraz przewlekłego kaszlu. (dowód: kopie karty informacyjnej, skierowań na badania i informacji od lekarzy k. 189 – 199) Ma problemy z chodzeniem. Miesięcznie na leki wydaje około 600 złotych. Od 15 lat nie przechodziła badań okulistycznych. W. M. ma średnie wykształcenie. Ukończyła studium stenotypistyki języków obcych, jednak nie pracowała w tym zawodzie.

Ponadto studium to przygotowywało do przepisywania tekstów z języków obcych, jednak nie przygotowywało do dokonywania tłumaczeń. Syn stron aktualnie cierpi na chorobę nowotworową. Pozwana z uwagi na stan zdrowia oraz wiek, nie może podjąć zatrudnienia. W ocenie pozwanej do zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb niezbędna jest kwota 2 000 złotych miesięcznie. Jako że powód zaprzestał płacenia alimentów, w dniu 10 lutego 2015 roku pozwana złożyła wniosek egzekucyjny i w dniu 13 lutego 2015 roku Komornik przy Sądzie Rejonowym w Legionowie L. C. wszczął egzekucję, która toczy się pod sygnaturą akt Kmp 10/15. (dowód: przesłuchanie powoda k. 270 – 271 – verte, przesłuchanie pozwanej W. M. k. 271 – verte – 272 – verte, zeznania świadka G. B. k 268 – verte – 269, zeznania świadka M. P. k. 269 – verte 270, akta o sygnaturze Kmp 10/15 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie L. C.)

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z przesłuchania świadków: G. B. (k. 268 – verte – 269) oraz M. P. (k. 269 – verte – 270) – rodzeństwa pozwanej. W ocenie Sądu Rejonowego zeznania tych świadków zasługują na uwzględnienie, bowiem korespondują ze sobą oraz z dowodem z przesłuchania pozwanej, a nadto dowodami z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Wprawdzie świadkowie ci są osobami bliskimi dla pozwanej, jednak zeznali oni logicznie i konsekwentnie, a ich zeznania nie zawierały treści emocjonalnych, a zatem brak jest podstaw do uznania ich za niewiarygodne. Sąd pominął zeznania świadka G. B. w części dotyczącej wspólnego prowadzenia działalności z powodem i ich wzajemnych rozliczeń, bowiem okoliczności te nie mają istotnego znaczenia w sprawie.

W pełni wiarygodny jest zdaniem Sądu Rejonowego dowód z przesłuchania pozwanej W. M. (k. 271 - verte – 271 – verte), bowiem koresponduje on w istotnych momentach w sprawie z dowodami z dokumentów oraz z dowodem z przesłuchania świadków. Ponadto pozwana zeznawała logicznie i konsekwentnie, a jej twierdzenia zostały potwierdzone pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

Natomiast dowód z przesłuchania powoda D. M. (k. 270 – 271 – verte) zasługuje na uwzględnienie jedynie w części, w której koresponduje z dowodem z przesłuchania pozwanej oraz z zeznań świadków, a nadto został potwierdzony dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy. Nie mogą się ostać twierdzenia powoda w części wskazującej na jego złą sytuację majątkową i zarobkową. Powód przez wiele lat prowadził działalność gospodarczą, pełni funkcję prezesa zarządu fundacji, a zatem posiada bogate doświadczenie w tym zakresie. Ponadto posiada wyższe wykształcenie, z zawodu jest archeologiem, a nadto historykiem architektury, ma też patent żeglarski, a zatem posiada odpowiednie kwalifikacje do podjęcia dochodowej pracy lub prowadzenia w dalszym ciągu działalności gospodarczej. Pomimo okoliczności, iż w dniu 6 listopada 2014 roku firma powoda została wykreślona z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, jednak w 2015 roku na jego konto wpływały różne kwoty. Mało prawdopodobne jest twierdzenie D. M., iż wpływały one przez pomyłkę, bowiem pozostaje w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego. Powód podał, że utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych oraz pomocy bliskich, a więc niezrozumiałe jest zawarcie przez powoda w dniu 16 kwietnia 2015 roku umowy zniesienia współwłasności nieruchomości ze splatą na jego rzecz w kwocie 10 000 złotych i rozłożenie tej splaty na tak niedogodne, płatne przez cztery lata raty roczne po 2 500 złotych. Podkreślić należy, iż w dniu zawarcia ugody przed Sądem Rejonowym w Legionowie w sprawie o sygnaturze akt I Ns 775/07 o podział majątku wnioskodawca i uczestniczka zgodnie oszacowali wartość 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego tejże nieruchomości na kwotę 70 000 złotych. Ugoda została zawarta w dniu 19 listopada 2008 roku, a więc siedem lat temu, a ponadto prawo to zostało przekształcone w prawo własności, co niewątpliwie wpłynęło na zwiększenie wartości powołanej nieruchomości. Ponadto powód nie potrafił w sposób przekonujący wytłumaczyć, na jakie wydatki przeznaczył kwotę około 1 800 000 pochodzącą ze sprzedaży w 2010 roku części maszyn znajdujących się w (...). W toku postępowania w sprawie o sygnaturze III RC 336/10 podał, że za otrzymane pieniądze zamierza spłacić długi, zakupić maszyny do (...), zakupić mieszkanie w W., wyremontować siedzibę firmy. W niniejszym postępowaniu przyznał, że nie zakupił mieszkania w W., a zakupione maszyny wymagają renowacji. Przyznał, że jego konkubina zakupiła mieszkanie w W., z którego on sporadycznie korzysta, zaś dom w Z. zakupiła za pieniądze uzyskane ze sprzedaży domu w J.. Ponadto D. M. twierdził, że nie posiada żadnego majątku. Jednakże Sąd Rejonowy z urzędu ustalił, że powód jest właścicielem nieruchomości rolnej składającej się z działki ewidencyjnej numer (...) o powierzchni 0,3900 ha położonej we wsi S., którą nabył w dniu 23 marca 2010 roku. Nie jest też wiarygodne, jako sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, twierdzenie powoda, iż z otrzymanej kwoty

1 800 000 złotych po pięciu latach nie pozostały już żadne środki. W sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10 D. M. wskazywał, jakie środki przeznaczył na poszczególne wydatki i z pewnością wyliczenie to nie wyczerpuje tej kwoty. Ponadto skoro powód pozostaje już od wielu lat w nieformalnym związku, nie jest możliwe, aby nie znał wysokości dochodów osiągniętych przez jego partnerkę. Także w wypadku powoda Sąd pominął jego zeznania w części dotyczącej rozliczeń powoda z bratem pozwanej z tytułu prowadzonej wspólnie działalności gospodarczej, bowiem okoliczności te nie mają istotnego znaczenia w sprawie. W toku przesłuchania D. M. podał, że ma długi w związku z należnościami za telefon, jednak nie wskazał ich wysokości i nie podał, jaki komornik prowadzi egzekucję, więc Sąd uznał, że twierdzeń swych nie udowodnił.

W ocenie Sądu uznać należy za wiarygodne dowody z dokumentów złożone do akt, bowiem ich wiarygodności i autentyczności nikt nie kwestionował. Sąd uwzględnił też dowód z akt tutejszego Sądu o sygnaturze III RC 336/10, I Ns 775/07, a nadto z akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legionowie L. C. o sygnaturze Kmp 10/15.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zarówno w kształcie pierwotnym jak i zmienionym na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny powoda na rzecz pozwanej wynika z art. 60 § 2 kro zgodnie z którym jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Uprzywilejowanie małżonka niewinnego polega na tym, że może on żądać alimentów od małżonka winnego, chociażby nie znajdował się w niedostatku. Przyjęte uregulowanie nie daje wprawdzie małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem obowiązany, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb. Ocena, czy nastąpiło takie pogorszenie, zależy od porównania sytuacji, w jakiej niewinny małżonek znalazł się wskutek orzeczenia rozwodu, z sytuacją, w jakiej znajdowałby się, gdyby rozwodu nie orzeczono i gdyby pożycie małżonków funkcjonowało prawidłowo. Uwzględnienie przewidzianych w art. 60 § 2 k. p. c. roszczeń uprzywilejowanych jest fakultatywne.

Natomiast artykuł 138 k. r. o. stanowi, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Podstawą powództwa z art. 138 k. r. o. może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty (Tak : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, nie publ.). Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich obniżeniu lub podwyższeniu. Na stronie cięży obowiązek wykazania, że zmiany takie nastąpiły. (Tak: Kodeks Rodzinny Opiekuńczy z komentarzem pod redakcją Kazimierza Piaseckiego, Wydanie 2 zmienione, „Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis ”, Warszawa 2002, s. 833, podobnie: Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Praktyczny komentarz Magdalena Lech – Chełmińska, Violetta Przybyła, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 2001, s. 328).

Wysokość alimentów powoda na rzecz pozwanej została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 20 lipca 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10, przy czym apelacja od tegoż wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 18 stycznia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt IV Ca 1520/11. Od tego czasu upłynęły cztery lata. W tym czasie nastąpiły zmiany zarówno w sytuacji powoda jak i pozwanej, jednakże w ocenie Sądu Rejonowego zmiany te nie uzasadniają zmiany orzeczenia w zakresie wysokości zasądzonych alimentów.

Powód podał, że utrzymuje się wyłącznie z zasiłku dla bezrobotnych w wysokości około 850 złotych netto miesięcznie, lecz zdaniem Sądu jego oświadczenie nie jest w pełni wiarygodne. Wprawdzie D. M. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, jednak na jego zajęte przez komornika konto nadal wpływały w 2015 roku kwoty pieniędzy związane z jej prowadzeniem. Niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego są twierdzenia powoda, iż wpłaty te wpłynęły omyłkowo, co czyni je niewiarygodnymi. Ponadto powód pełni funkcję Prezesa Zarządu (...) i zawiera w jej imieniu umowy, a zatem nadal wykorzystuje swoje doświadczenie zawodowe i pozostaje czynnym uczestnikiem obrotu gospodarczego. D. M. nadal pozostaje właścicielem maszyn wykorzystywanych przy prowadzeniu swojej działalności gospodarczej, które są unikatowe i niewątpliwie posiadają znaczną wartość. Wprawdzie powód do pozwu dołączył szereg pism dotyczących propozycji współpracy w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, jednak nie można z tej okoliczności wyprowadzić wniosku, że brak jest na rynku zapotrzebowania na dalsze jej prowadzenie, zwłaszcza w świetle okoliczności, iż jako Prezes Zarządu Fundacji (...) już w miesiącu grudniu 2014 roku zawarł umowę z (...) Ł. K. w W.. (k. 66 akt Komornika S. przy Sądzie Rejonowym w Legionowie o sygnaturze Kmp 10/15). Ponadto powód przyznał, że nie ponosi żadnych wydatków związanych ze swoim utrzymaniem, korzysta z pomocy bliskich, nie wspomaga też finansowo dorosłego syna stron, a zatem nie ponosi już wskazanych w sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10 wydatków. Pozostaje w nieformalnym związku ze Z. P., która prowadzi działalność gospodarczą, zakupiła mieszkanie w W. i dom na M., co świadczy o poziomie ich wspólnego życia. Zdaniem Sądu Rejonowego D. M. nie wykazał, że kwotę uzyskaną ze sprzedaży części maszyn ze swojej Manufaktury wydatkował już w całości. Nie zakupił bowiem mieszkania w W., a wyliczenie wydatków poczynionych przez niego, a wskazane w sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10 nie wyczerpuje całej kwoty. D. M., wiedząc o ciężącym na nim obowiązku alimentacyjnym na rzecz byłej żony, winien liczyć się z nim i w sposób rozsądny dysponować tą kwotą. Ponadto Sąd z urzędu ustalił, że powód w dniu 23 sierpnia 2010 roku nabył nieruchomości rolną położoną w miejscowości S., której nadal jest właścicielem. (k. 276) Nadto, uwzględniając treść art. 136 k. r. o. przyjąć należy, że powód jest nadal współwłaścicielem nieruchomości zabudowanej domem położonej w miejscowości D. gmina Z.. Zgodnie, bowiem, z art. 136 k. r. o. jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. D. M. zawarł w dniu 16 kwietnia 2015 roku niezwykle niekorzystną umowę zniesienia współwłasności, w wyniku której winien otrzymać jedynie kwotę 10 000 złotych tytułem spłaty, jednak i tą kwotą, wolą stron umowy, rozłożono aż na cztery równe, płatne corocznie raty. D. M. posiada wyższe wykształcenie, z zawodu jest archeologiem oraz historykiem architektury, posiada też patent żeglarski. Jest osobą zdrową, posiada wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, a zatem ma znaczne możliwości zarobkowe i majątkowe.

Natomiast sytuacja majątkowa i zarobkowa W. M. od czasu orzekania o alimentach w sprawie o sygnaturze akt III RC 336/10 uległa znacznej, niekorzystnej zmianie. Pozwana nie pracuje już i utrzymuje się jedynie z niskiego świadczenia emerytalnego w wysokości niespełna 1 000 złotych miesięcznie. Z uwagi na swój stan zdrowia zmuszona jest przyjmować leki i korzystać z częstych wizyt lekarskich, swoje wydatki z tym związane oszacowała na kwotę 600 złotych miesięcznie. Ponadto zmuszona jest samodzielnie ponosić koszty utrzymania domu i swojego utrzymania. Podana przez W. M. kwota 2 000 złotych miesięcznie, jako konieczna do skromnego jej utrzymania, nie jest, w ocenie Sądu Rejonowego, zawyżona. Także jej stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu, a zatem nie może podjąć już zatrudnienia i w ten sposób we własnym zakresie zaspakajać swoje potrzeby. Ponadto pozwana ma 64 lata, ma wykształcenie pomaturalne, z zawodu jest stenotypistką języków obcych, co wpływa także na możliwość jej zatrudnienia. W. M. nie jest w stanie swoim staraniem zaspokoić swoich podstawowych potrzeb, jak choćby pokryć koszty leczenia czy koniecznej przy schorzeniach kręgosłupa rehabilitacji. Jak podała, od piętnastu lat nie była u okulisty. Podczas trwania małżeństwa z powodem pozwana zajmowała się wychowaniem wspólnych dzieci stron, nie miała więc możliwości podniesienia swoich kwalifikacji zawodowych i zdobycia doświadczenia zawodowego niezbędnego do wykonywania dobrze płatnej pracy. W. M. nie posiada innego majątku poza domem położonym w L., w którym zamieszkuje. Jest to dom o powierzchni około 70 m², a zatem nie ma możliwości wynajęcia jego części. Pozwaną wspomaga finansowo jej rodzeństwo, podczas gdy to na powodzie, jako byłym małżonku, ponoszącym winę

za rozkład pożycia małżeńskiego, spoczywa ten obowiązek w pierwszej kolejności. (art. 130 k. r. o.) W. M. przez wiele lat nie pracowała, zajmowała się wychowaniem wspólnych dzieci stron, co było zgodne z wolą powoda. W konsekwencji jej świadczenie emerytalne nie jest wysokie. D. M. preferował typ rodziny, w której małżonka nie pracuje, zajmuje się wychowywaniem wspólnych dzieci, prowadzeniem gospodarstwa domowego, winien więc liczyć się z konsekwencjami takich decyzji także w przyszłości. Istotne znaczenie w sprawie ma okoliczność, iż rozwód pomiędzy małżonkami orzeczony został z winy D. M..

W świetle powyższego porównując sytuację stron gdyby pozostawały nadal w związku małżeńskim z sytuacją, w jakiej znajdują się obecnie, przyjąć należy, że sytuacja pozwanej byłaby znacznie lepsza. W skład majątku wspólnego weszłyby znaczne środki finansowe w kwocie około 1 800 000 złotych pochodzące ze sprzedaży części maszyn z (...). Ponadto w skład majątku wspólnego wchodziłaby nieruchomość położona w miejscowości S. nabyta przez powoda po rozwiązaniu małżeństwa stron przez rozwód. Majątkiem wspólnym stron byłby także udział w nieruchomości położonej w miejscowości Z.. Niewątpliwie poziom życia małżonków byłby znacznie wyższy niż aktualny poziom życia pozwanej.

Zdaniem Sądu okoliczność, że sytuacja zdrowotna, majątkowa i zarobkowa W. M. od czasu ustalenia wysokości alimentów na jej rzecz od pozwanego, uległa znacznemu pogorszeniu, stoi na przeszkodzie obniżeniu wysokości należnych jej od pozwanego alimentów.

Natomiast sam fakt, że powód zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej nie może skutkować zmniejszeniem wysokości jego świadczeń alimentacyjnych na rzecz byłej żony. Przede wszystkim w tym miejscu należy podkreślić, że powód, oprócz dochodów w postaci zasiłku dla bezrobotnych, otrzymuje także kwoty z innych tytułów, jest właścicielem nieruchomości rolnej, a podjęta przez niego decyzja o zniesieniu współwłasności nieruchomości w toku postępowania na niezwykle niekorzystnych warunkach wzbudza uzasadnione wątpliwości. D. M. jest osobą zdrową, posiadającą gruntowne wykształcenie, posiada patent żeglarski i wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, a więc przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie podjąć zatrudnienie lub prowadzić działalność gospodarczą w sposób dochodowy i w ten sposób zaspokoić swoje potrzeby oraz byłej żony.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy orzekł, jak w punkcie I wyroku na podstawie art. 60 § 2 k. r. o. oraz art. 138 k. r. o.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k. p. c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Natomiast wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej Sąd ustalił na podstawie § 7 pkt 4 w związku § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013. Poz. 431) Obowiązek zapłaty przez D. M. na rzecz Skarbu Państwa połowy nieuiszczonej opłaty sądowej wynika zaś z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku poz. 1025 ze zmianami)

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu z pouczeniem o apelacji,
2. za 14 dni lub z apelacją.

L. dnia 16.11.2015 roku.